

SXEDIO.G92

16.7.1959: ΟΞΥΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΑΚΑΡΙΟΥ- ΓΡΙΒΑ ΚΑΙ ΓΡΙΒΑ- ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΕΝΩ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΜΕΣΟΛΑΒΟΥΝ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΚΑΘΩΣ Ο ΛΑΟΣ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΧΩΡΙΖΕΤΑΙ ΣΕ ΜΑΚΑΡΙΑΚΟΥΣ ΚΑΙ ΓΡΙΒΙΚΟΥΣ

Τους πρώτους μήνες του **1959**, ευθύς μετά τη μετάβαση του αρχηγού της ΕΟΚΑ, Γεωργίου Γρίβα στην Αθήνα, άρχισαν να οξύνονται οι σχέσεις του με τον Πρόεδρο Μακάριο.

Οι δύο ηγέτες άρχισαν να ανταλλάσσουν κατηγορίες με υπαινιγμούς ο ένας εναντίον του άλλου σε δημόσιες δηλώσεις. γύρω από την υπογραφή των συμφωνιών και τις προσπάθειες εγκαθίδρυσης της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Η κρίση δεν ήταν άσχετη με το γεγονός ότι ο Μακάριος, έπαιρνε όλες τις δάφνες από τον αγώνα της ΕΟΚΑ, ενώ ο Διγενής, ίνδαλμα στην Ελλάδα, αλλά απομονωμένος στο σπίτι του στην Αθήνα, άρχισε να σκέφτεται μια ενδεχόμενη κάθοδο του στην πολιτική στην Ελλάδα για να εξαργυρώσει την προσφορά του. Και σαν μέλλον πολιτικός άρχισε κι αυτός να σκέφτεται πολιτικά παρά στρατιωτικά όπως γνώριζε μια ολόκληρη ζωή.

Η κρίση όμως στις σχέσεις Μακαρίου- Γρίβα αντανακλούσε και στις σχέσεις των Ελλήνων Κυπρίων και ιδιαίτερα των αγωνιστών της ΕΟΚΑ, που άρχισαν να χωρίζονται σε Γριβικούς και Μακαριακούς.

Καθώς η κρίση έπαιρνε δκαστάσεις ο Πρόεδρος Μακάριος απέστειλε στην Αθήνα, στις **16** Ιουλίου **1959**, τον Υπουργό Συγκοινωνιών και τελευταίο υπασπιστή του Διγενή στο αντάρτικο, Αντώνη Γεωργιάδη, για συνομιλίες με τον Γεώργιο Γρίβα.

Ο Αντώνης Γεωργιάδης επέστρεψε στη Λευκωσία στις **18** του μήνα και σε δηλώσεις του εξέφρασε τη χαρά του για το γεγονός, όπως είπε, γιατί από τις

συνομιλίες του με το Στρατηγό διαπίστωσε ότι καμιά ψυχρότητα δεν υφίστατο στις σχέσεις του με τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο.

Χωρίς να γίνει πιο σαφής ο Αντώνης Γεωργιάδης, επέριψε την ευθύνη για την κρίση σε ξένους κύκλους:

"Επιθυμώ να πω ότι με λύπη μου διαπίστωσα ότι ορισμένοι ξένοι παράγοντες δημιουργούν σύγχυση".

Ο Αντώνης Γεωργιάδης πρόσθεσε ότι διακαής επιθυμία και συμβουλή του Στρατηγού ήταν να επικρατήσει μεταξύ του Κυπριακού λαού ενότητα και πειθαρχία κι ότι αντιλαμβανόταν ότι από το διχασμό κανένας δεν θα κέρδιζε.

Όταν κλήθηκε να σχολιάσει τις πληροφορίες για διαίρεση στις τάξεις των αγωνιστών της ΕΟΚΑ, ο Αντώνης Γεωργιάδης διέψευσε κατηγορηματικώς τούτο και πρόσθεσε:

"Είμαστε όλοι με μια ψυχή ενωμένοι παρά το πλευρό των δύο ηγετών μας Αρχιεπισκόπου Μακαρίου και Στρατηγού Γίβα προς τους οποίους παραμένουμε πιστά αφωσιωμένοι".

Ενώ επέστρεφε ο Αντώνης Γεωργιάδης μια άλλη αντιπροσωπεία αναχωρούσε για να συναντήσει το Διγενή. Την αποτελούσαν οι Πολύκαρπος Γιωρκάτζης (υπουργός Εργασίας) κι οι αξιωματούχοι του ΕΔΜΑ Παύλος Παυλάκης, Αντσης Σωτηριάδης, Κώστας Χριστοδουλίδης, Γιαννάκης Δρουσιώτης και Φώτης Παπαφώτης.

Η αντιπροσωπεία πήγε στο Πόρτο Χέλι όπου συνάντησε το Στρατηγό Γίβα, ο δε Πολύκαρπος Γιωρκάτζης σε δηλώσεις του εξέφρασε ικανοποίηση από τις επαφές χωρίς να δώσει λεπτομέρειες.

Ωστόσο ο Γίβας συνεχίζοντας την πολιτικολογία πήγε αμέσως στην πλατεία Κρασιδίου όπου εκφώνησε πολιτικό λόγο βάλλοντας εναντίον της Ελληνικής Κυβέρνησης.

Αυτό δεν άρεσε καθόλου στην Ελληνική Κυβέρνηση, που αποτελείτο από τους πρωταγωνιστές των συμφωνιών Ζυρίχης και Λονδίνου (Κωνσταντίνο Καραμανλή και Ευάγγελο Αβέρωφ) και οι κατηγορίες του Στρατηγού αφαιρούσαν σίγουρα ψήφους από τον

Καραμανλή.

Γνωρίζω, είπε ο Στρατηγός, πολύ καλά ότι ο αγροτικός λαός οικονομικώς φθίνει, διότι εγκατελείφθη στην τύχη του και καμιά υπέρ του μέριμνα δεν λήφθηκε ή λαμβάνεται. Αλλά και η τύχη του εργατικού πλήθους δεν είναι καλύτερη. Η κατάσταση αυτή θα ήταν δυνατό να διορθωθεί εάν υπήρχε κοινωνική δικαιοσύνη.

Η αντιπροσωπεία υπό το Γιωρκάτζη επέστρεψε στην Κύπρο στις **22** Ιουλίου χωρίς να κάμει καμιά δήλωση. Ήταν εμφανής η προσπάθεια να κρύψει την αποτυχία της αποστολής της.

Κι' αυτό γιατί ο Γρίβας με δύο νέες δηλώσεις του άνοιγε νέες πληγές.

Στις **21** Ιουλίου **1959** απέκλειε κάθε συμβουλή για να κλείσει το στόμα του λέγοντας (Μεταγλώττιση):

"Με αφορμή τις πληροφορίες και κρίσεις που δημοσιεύονται για μένα δηλώνω ότι δεν δέχομαι συμβουλές ή υποδείξεις από κανένα, αν θα πολιτευθώ ή όχι. Συνηθίζω να αποκρυσταλλώνω γνώμες και πεποιθήσεις σε ζητήματα με τα οποία θα ασχοληθώ ύστερα από εμπειριστατωμένη μελέτη και να θέτω αυτές σε εφαρμογή.

Έτσι διεξήγαγα στην Κύπρο το στρατιωτικό και πολιτικό μου αγώνα, χωρίς να ζητήσω τις συμβουλές των όψιμων ενδιαφερομένων σήμερα για μένα.

Δήλωσα επανειλημμένα ότι δεν πολιτεύομαι. Όταν μιλώ για τα κοινά, όπως έχει δικαίωμα κάθε Έλληνας πολίτης, κάμνω κριτική κι όχι πολιτική. Για **34** χρόνια υπηρετώ την πατρίδα κι αν αυτή χρειασθεί τις υπηρεσίες μου, θα πράξω και πάλι το καθήκον μου διαθέτοντας όλες μου τις δυνάμεις και τον άδολο πατριωτισμό μου.

Το Έθνος ευτυχώς περικλείει ικανά στοιχεία και νέες δυνάμεις για την επιτέλεση μεγάλων έργων, αρκεί να γνωρίζει κάποιος και να μπορεί να συνεγείρει και να τις χρησιμοποιεί εποικοδομητικά για την εθνική ευημερία και την πραγματοποίηση μιας ριζικής αλλαγής στην εθνική ζωή, που λαχταρά ηθικό

καθαρό, χρηστή διοίκηση και κοινωνική δικαιοσύνη.

Σήμερα το ενδιαφέρον μου και η προσοχή μου στρέφονται προς την Κύπρο.

Κανένας δεν έχει το δικαίωμα να μου το απαγορεύσει, διότι αγωνίστηκα σκληρά για την ελευθερία της, όταν άλλοι εκ του μακρόθεν και με ασφάλεια έβλεπαν τον αγώνα.

Αυτή τη στιγμή με απασχολούν εξ ολοκλήρου μόνο τα θέματα των αγγλικών βάσεων στην Κύπρο, των Δήμων, της μη ένταξης της Κύπρου στην Κοινοπολιτεία και της παροχής σύνταξης στα θύματα του αγώνα.

Για την αίσια επίλυση τους θα αγωνισθώ με όλες μου τις δυνάμεις με την ακράδαντη πεποίθηση ότι έχω παρά το πλευρό μου όχι μόνο το ελληνικό κυπριακό λαό, αλλά και ολόκληρο το Έθνος".

Επίσης λίγες μόλις μέρες αργότερα (29.7.59) ο Στρατηγός Ξιφούγκιζε ανοικτά εναντίον των συμφωνιών της Ζυρίχης ανοικτά και δυναμικά, εξαπολύοντας κατηγορίες τόσο εναντίον του Μακαρίου όσο και της ελληνικής Κυβέρνησης που στόχευε ιδιαίτερα καθώς οριστικοποιούσε τις αποφάσεις του να κατέλθει στην πολιτική, λέγοντας ότι δεν είχε ενημερωθεί για τα σημεία τα οποία θα προκαλούσαν την αντίδραση του.

Με τη δήλωση του που προκάλεσε έκπληξη σε όλους ο Στρατηγός διαχώρισε εντελώς τις ευθύνες του από τις συμφωνίες της Ζυρίχης και του Λονδίνου και τόνισε ότι αυτές υπεγράφησαν χωρίς να ζητηθεί η γνώμη του.

Η δήλωση αυτή έπεσε σαν βόμβα εναντίον των Κυβερνήσεων Κύπρου και Ελλάδας.

Ειδοποιήθηκα, είπε ο Γεώργιος Γρίβας, για το περιεχόμενο των συμφωνιών μετά την υπογραφή τους κι αρχικά μόνο σε γενικές γραμμές κι ακόμη ανακριβώς ως προς ορισμένα σημεία τα οποία ήταν πιθανόν να προκαλέσουν την αντίθεση μου.

Είπε επίσης ότι θα αγωνιζόταν "με όλες του τις δυνάμεις" για ματαίωση των εθνικώς επιβλαβών προσπαθειών για υποδούλωση του Κυπριακού λαού.

Ιδιαίτερα, είπε, διαχωρίζω τις ευθύνες μου

όσον αφορά την ερμηνεία και την εφαρμογή των συμφωνιών λόγω της επιχειρούμενης ασυγχώρητης υποχώρησης στις αγγλοτουρκικές αξιώσεις.

Προειδοποίησε επίσης τον κυπριακό λαό για τους κινδύνους από τους οποίους, όπως είπε, απειλείτο ο λαός από τους συνεργάτες των αγγλοτούρκων να περιπλακεί και να καταστεί συνεργός στην επικύρωση των συμφωνιών.

Ο Στρατηγός κατάγγειλε ότι αναλήφθηκαν και προφορικές υποχρεώσεις που δεν περιλαμβάνονταν στις συμφωνίες.

Οι κατηγορίες ήταν πολύ βαρειές τόσο για την Ελληνική Κυβέρνηση όσο και το Μακάριο, ώστε να μείνουν αναπάντητες.

Στην Αθήνα εκπρόσωπος του Υπουργείου Εξωτερικών παρατήρησε ότι "δεν υφίστανται προφορικές υποχρεώσεις σε σχέση με τις συμφωνίες" και ότι "η Αγγλία απλώς πληροφόρησε τα άλλα μέρη ότι οι περιοχές, στις οποίες θα βρίσκονται οι βρετανικές βάσεις, θα περιλάβουν αναγκαία ορισμένο αριθμό Ελλήνων και Τούρκων Πολιτών" και ότι η Ελληνική Κυβέρνηση ζήτησε από την αγγλική Κυβέρνηση όπως ο αριθμός αυτός των κατοίκων περιορισθεί στο ελάχιστο.

Στη Λευκωσία ο Πρόεδρος Μακάριος απάντησε με μια δήλωση με την οποία αναλάμβανε πλήρη και ακέραιη την ευθύνη της υπογραφής των συμφωνιών, αλλά απέρριψε τους ισχυρισμούς του Στρατηγού ότι είχαν αναληφθεί προφορικές δεσμεύσεις.

Είπε ο Μακάριος μιλώντας στους δημοσιογράφους (Μεταγλώττιση):

"Όπως επανειλημμένα δήλωσα, φέρω από Ελληνικής κυπριακής πλευράς πλήρη και ακέραιη την ευθύνη για τις συμφωνίες της Ζυρίχης και του Λονδίνου. Ουδέποτε επιδίωξα να επωμισθούν άλλοι, έστω και μέρος της ευθύνης αυτής,

Υπέγραψα τις συμφωνίες με πλήρη βεβαιότητα ότι αυτό επέβαλλε υπό τις δεδομένες συνθήκες, το εθνικό συμφέρον του Κυπριακού λαού.

Το πλήρες κείμενο των συμφωνιών

δημοσιεύθηκε στην Κύπρο στις **24** παρελθόντος Φεβρουαρίου. Πέραν του γνωστού κειμένου κανένα έγγραφο ή προφορική δέσμευση δεν ανέλαβα.

Ουδέποτε επεδίωξα να επιβάλω με τη βία ή με άλλες ενέργειες ή ψευδείς παραστάσεις τις συμφωνίες. Ο Κυπριακός λαός έχει αρκετή πολιτική ωριμότητα και μπορεί να κρίνει και να αποφασίσει".

Στη δήλωση του ο Μακάριος επιβεβαίωσε έμμεσα τις καταγγελίες του Στρατηγού ότι δεν είχε ενημερωθεί πλήρως για τις συμφωνίες.

Σαν ρωτήθηκε από τους δημοσιογράφους κατά πόσον ο Στρατηγός Γρίβας τηρήθηκε ενήμερος για το κείμενο των συμφωνιών πριν υπογραφούν, ο Μακάριος απάντησε ότι δεν είχε την ευκαιρία να επικοινωνήσει με το Στρατηγό Γρίβα επί του προκειμένου και δεν γνωρίζει επίσης μέχρι ποίου σημείου ο αρχηγός της ΕΟΚΑ ήταν ενήμερος για το πλήρες κείμενο των συμφωνιών όπως διατεινόταν.

Σαν ρωτήθηκε αν ο Γρίβας είχε δικαίωμα να επιστρέψει στην Κύπρο ο Μακάριος ήταν πολύ σαφής:

"Έχει μεγαλύτερο από κάθε άλλον δικαίωμα να έλθει στην Κύπρο και να παραμείνει ο Στρατηγός Γρίβας".

Όταν κλήθηκε να διευκρινίσει ποιους κύκλους εννοούσε με την τελευταία ομιλία του είπε ότι "όταν ομιλεί για κύκλους, δεν επιθυμεί να ομιλεί για πρόσωπα".

Ακόμα ο Μακάριος, παρά το γεγονός ότι ήταν ο άνθρωπος που είχε καλέσει τους κυπρίους αντιπροσώπους στο Λονδίνο για την υπογραφή των συμφωνιών, άφησε να εννοηθεί ότι η ΕΟΚΑ δεν προσκλήθηκε στη βρετανική πρωτεύουσα.

Όταν ρωτήθηκε περιορίστηκε να πει απλώς ότι δεν γνώριζε την ιδιότητα εκείνων που προσκλήθηκαν.

Στην Αθήνα και πάλι η Ελληνική Κυβέρνηση επανέλαβε ότι με βάση τις συμφωνίες Ζυρίχης-Λονδίνου **16,000** περίπου Κύπριοι, Έλληνες και Τούρκοι θα περιλαμβάνονταν στις βρετανικές βάσεις και ότι ύστερα από ενέργειες της πέτυχε να μειωθεί ο αριθμός αυτός κατά **3,200** Έλληνες και **1,200** Τούρκους

και ότι κανένας από αυτούς δεν θα είναι άγγλος πολίτης αλλά όλοι θα έχουν την κυπριακήν υπηκοότητα.

Ανέφερε η Ελληνική Κυβέρνηση σε ανακοίνωση της (Μεταγλώττιση):

1. Η Κυβέρνηση δέχεται τη δήλωση του Στρατηγού Γρίβα, ότι διαχωρίζει ήδη τις ευθύνες του από τις συμφωνίες του Λονδίνου, αλλά αρνείται να δεχθεί τη δήλωση του κατά την οποία ουδέποτε τις δέχθηκε, καθ' ότι αφού έλαβε γνώση των κειμένων των συμφωνιών, ο κ. Γρίβας τις χαρακτήρισε ότι αξιοποιούσαν τους αγώνες του Κυπριακού λαού και ότι αποτελούσαν τη δικαίωση του. Ιδού τα κείμενα:

Από την προκήρυξη του στη Λευκωσία στις **9** Μαρτίου στην οποία ανέφερε:

Εκείνος ο οποίος δεν θα δεχόταν τη συμφωνία και θα συνέχιζε τον αγώνα, θα δίχαζε όχι μόνο τον Κυπριακό λαό, αλλά πιθανώς και ολόκληρο το Έθνος, τα δε αποτελέσματα του εθνικού διχασμού, θα ήσαν απείρως καταστρεπτικότερα από εκείνα τα οποία μερικοί νομίζουν ότι θα επιφέρει η λύση που δόθηκε".

Από την αποχαιρετιστήρια προκήρυξη του προς τους Κυπρίους την περαμονή της αναχώρησης του στην Αθήνα στις **16** Μαρτίου:

"Προς όλους απευθύνω την τελευταία μου συμβουλή: Συσπειρωθείτε ενωμένοι γύρω από τον Εθνάρχη, ο οποίος αποτελεί σύμβολο ενότητας και ισχύος και την καλύτερη εγγύηση, ότι υπό την πεφωτισμένη καθοδήγηση του θα διανύσετε τον ανηφορικό και ακανθώδη δρόμο προς την ευημερία και την πρόοδο".

Από την αποχαιρετιστήρια προκήρυξη του προς τους μαχητές της ΕΟΚΑ στις **16** Μαρτίου:

"Δεν υπάρχει μεγαλύτερη ικανοποίηση για ένα μαχητή, από του να βλέπει ότι αποδίδουν καρπούς οι αγώνες του. Κατ' αυτή τη στιγμή του αποχωρισμού σας κληροδοτώ τις υποθήκες μου. Οφείλετε να υπακούετε με απόλυτη πειθαρχία προς τον Εθνάρχη. Η ίδρυση της Κυπριακής Δημοκρατίας θεμελιώθηκε με το αίμα των

νεκρών ηρώων μας, αλλά το οικοδόμημα της νέας Δημοκρατίας πρέπει στο εξής να στηριχθεί στους ώμους σας. Θα ήταν κρίμα να καταπέσει σε ερείπια λόγω των σφαλμάτων σας".

Από το λόγο του στο αεροδρόμιο του ελληνικού κατά την άφιξη του στην Αθήνα:

"Προς την Ελληνική Κυβέρνηση και ιδιαίτερα προς τον κ. Υπουργό των Εξωτερικών εκφράζω τις ευχαριστίες του κυπριακού λαού, διότι με τους άτρυτους κόπους, τους κατόρθωσαν να αξιοποιήσουν τους αγώνες των Κυπρίων".

Προστίθετο στην ανακοίνωση της Ελληνικής Κυβέρνησης:

"Αυτά για την αλήθεια. Από άποψης ευθυνών κανένας δεν ζητεί από τον κ. Γρίβα να αναλάβει την παραμικρή ευθύνη για τις συμφωνίες, τις οποίες συνήψε η Ελληνική Κυβέρνηση σε συνεργασία με τον Εθνάρχη Μακκάριο και με τις οποίες η αποικία της Κύπρου μετατρέπεται σε ελεύθερο και ανεξάρτητο κράτος, ενώ συγχρόνως περιφρουρούνται βασικά συμφέροντα του ελληνισμού.

"Ως προς τα περί προσφορικών δεσμεύσεων σχετικά με τον πληθυσμό των βρετανικών βάσεων παρατηρείται ότι το κείμενο που αφορά τις βάσεις και το οποίο δημοσιεύθηκε στις 24 Φεβρουαρίου περιλαμβάνει επί λέξει την ακόλουθη περικοπή: "Οτι με εξαίρεση δύο περιοχών στο Ακρωτήριο- Επισκοπή- Παραμάλι και Δεκέλεια -Πέργαμος- Αγιο Νικόλαο- Ευλοφάγου, οι οποίοι θέλουν να παραμείνει υπό πλήρη βρετανική κυριαρχία, δέχεται να μεταβιβάσει την κυριαρχία της νήσου Κύπρου στη Δημοκρατία της Κύπρου.

"Ο καθένας που γνωρίζει τις περιοχές αυτές, γνωρίζει ότι περιλαμβάνουν πληθυσμό περίπου 16 χιλιάδων κατοίκων. Αφού λοιπόν από αυτά τα κείμενα, τα οποία επαναλαμβάνεται, δόθηκαν στη δημοσιότητα προέκυψε η δέσμευση, κανένα λόγο δεν είχε η προφορική δέσμευση. Η αίτηση προφορικών διευκρινίσεων για το θέμα και προφορική διατύπωση

ευχής για τον αριθμό των κατοίκων, δεν είναι δυνατό ούτε με παρερμηνίες να χαρακτηρισθεί ως πρόσθετη δέσμευση.

"Αλλ' ο κ. Γρίβας ομιλεί και περί υποχωρήσεων κατά τις διαπραγματεύσεις. Συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο. Χάρη στους χειρισμούς οι οποίοι έγιναν απο την Ελληνική και ελληνοκυπριακή πλευρά, η βρετανική Κυβέρνηση επέδειξε υποχωρητικότητα και δήλωσε ότι περιορίζει τον αριθμό των κατοίκων των βάσεων σε **4,500** περίπου μη αποκλειομένων και περαιτέρω βελτιώσεων των σχετικών προς τούτο όρων.

"Είναι λυπηρό διότι βάσει των ανακριβών αυτών δεδομένων ο κ. Γρίβας προέβη σε ενέργειες οι οποίες θα ήταν δυνατό να προκαλέσουν στην Κύπρο εθνοκτόνο διχασμό, αν ο κυπριακός λαός δεν ήταν τόσο ώριμος πολιτικά, τόσο μάλιστα κι από τις δηλώσεις του που μνημονεύθηκαν, ο κ. Γρίβας μέχρι και πρό τινος τουλάχιστον είχε πλήρη επίγνωση του γεγονότος ότι το χειρίστο από τα δεινά για την Κύπρο θα ήταν η διάσπαση της ενότητας των Ελλήνων Κυπρίων.

"Είναι επίσης λυπηρό ότι ο κ. Γρίβας πέταξε ως πρώτο θέμα της δημόσιας δράσης του στην Ελλάδα την ανατροπή των συμφωνιών της Ζυρίχης και του Λονδίνου χωρίς να είναι σε θέση να πει ποιες λύσεις αντιπροτείνει και πού οδηγείται η Κύπρος και η Ελλάδα εάν ποτέ επικρατούσαν οι απόψεις του".

Η διάσπαση μεταξύ του Στρατηγού και της Ελληνικής Κυβέρνησης οριστικοποιείτο και οι δυο πλευρές έπαιρναν το δρόμο τους καθώς ο Γεώργιος Γρίβας- Διγενής έπαιρνε τις αποφάσεις του για να πολιτευθεί.

Ετσι σαν "αντίποινο" η Ελληνική Κυβέρνηση δεν τον προσκάλεσε σε τελετή ορκωμοσίας των τελειοφίτων της σχολής Ευελπίδων παρ' όλον ότι ήταν κηδεμόνας σε τέσσερις από αυτούς που κατάγονταν από την Κύπρο.

Επίσης ο ίδιος δεν πήγε στη Λάρισα στο Πανελλήνιο συνέδριο των Εφέδρων Αξιωματικών εφ' όσων απαγορεύθηκε εκφώνηση πολιτικών λόγων.

Ταυτόχρονα η Ελληνική Κυβέρνηση μπήκε στην αντεπίθεση και απέκλειε το Στρατηγό Γρίβα από κάθε δημόσια εκδήλωση που εξαρτάτο από αυτήν.